

වැඩ ලෝකය සඳහා අ.පො.ස. (උ/පෙළ) විෂයමාලාවේ දායකත්වය

[Contribution of GCE (A/L) Curriculum for the World of Work]

Kalubovitiyana Soratha¹

Abstract

After formal schooling, only a very small percentage of students who appear for Advanced Levels gain university admission for higher education. Only a small percentage of the rest of the students go to other professional institutes and the majority of the rest of the students go directly for job opportunities. Since the past, various programs have been prepared focusing on the world of work through the educational reforms implemented in this country in different periods. Although some programs are not successful up to the expected level, they are being continued in the education system, and some programs have failed due to various reasons.

At a time when the nature of demand in the current job market, new reforms in the education system related to technology and vocational education, the relationship between the job market and the education system, the attention of educators should be more focused by this study. (A/L) Curriculum is primarily focused on contribution to the world of work. By that, the current G.E.C. The aim of this study is to identify if there is any gap between the (A/L) curriculum and the world of work and to make recommendations and suggestions on the next steps that can be taken to bridge the gap. It will also help in providing constructive input in future curriculum revisions.

Keywords: Curriculum, Curriculum Development, Curriculum Reform, Skills, World of Work

¹ Temporary Lecturer, Social Sciences and Comparative Studies, Bhiksu University of Sri Lanka.

E-mail: sorathakalubovitiyana@gmail.com <https://orcid.org/0000-0003-3511-4115>

Received: 3 March 2023, Accepted revised version: 22 April 2023.

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-Share A like 4.0 International License.

හැඳින්වීම

ශ්‍රී ලංකාවේ පාසල් අධ්‍යාපනය සඳහා වැඩ ලෝකයට අවශ්‍ය වෘත්තීය නිපුණතා සංවර්ධනය සඳහා ඉංග්‍රීසි පාලන යුගයේ සිටම වර්තමානය දක්වාම විවිධ ප්‍රයත්නයන් ගෙන ඇත. නමුත් එම ප්‍රයත්න වෘත්තීය ආකල්ප, සමාජයීය සාධක සහ දේශපාලනික හේතූන් මත අපේක්ෂිත අරමුණ කරා ළඟා වීමට නොහැකි වී ඇති බව නිරීක්ෂණය වේ.

පාසල් අධ්‍යාපනයේ ගුණාත්මක බව විශාල වශයෙන් තීරණය කරන්නේ ජාතික මට්ටමෙන් සැලසුම් කර පාසල් වලට හඳුන්වා දෙනු ලබන විෂයමාලාවයි. නිදහස ලැබුණු දා සිට මේ විෂයමාලා සංවර්ධන කාර්යය ඉතා සැලකිල්ලෙන් ඉටු කිරීමට අධ්‍යාපනයේ නියුක්ත පිරිස කටයුතු කළ ද, පාසල් අධ්‍යාපනය නිමා කරන තරුණ තරුණියන් පිළිබඳව කෙරෙන නොයෙකුත් විවේචන අද බොහෝ සුලබය. ශාස්ත්‍රීය සුදුසුකම් ලබා තිබෙන බහුතරය පුහුණු කළ හැකි අය නොවන බවත්, රැකියාවක සාර්ථකව නියුක්ත කළ නොහැකි බවත් සේවා යෝජකයෝ පෙන්වා දෙති. එසේ ම මූල්‍යමය සහාය ලබා දීමට ඉදිරිපත් වන ආයෝජකයන් හමුවේ වුව ද ස්වයං රැකියා වෙත එළඹීමට මොවුන් සුදානම් නැති බව පර්යේෂණ මගින් අනාවරණය කර තිබේ. රැකියාවක් සොයා ගැනීමට සමත් වන සුළු පිරිස පවා වින්තන හැකියා, සමාජ හැකියා සහ පුද්ගල හැකියා ප්‍රශස්ත මට්ටමින් සංවර්ධනය කර ගෙන නොතිබීම නිසා, ස්වකීය විභව්‍යතාවන්ට ගැලපෙන පරිදි වගකීම් ඉටු කිරීමට අපොහොසත් වෙති. (සාමාන්‍ය අධ්‍යාපනය සඳහා නව අධ්‍යාපන පනතක් සම්පාදනය කිරීමේ ජාතික කමිටුව, 2009)

අධ්‍යාපන පද්ධතිය සඳහා ඇතුළත් වන සිසුන්ගෙන් විශ්ව විද්‍යාල ප්‍රවේශය ලබනුයේ ඉතා සුළු ප්‍රතිශතයකි. ඉතිරි ශිෂ්‍ය ප්‍රජාව කුමක් හෝ රැකියාවක් සොයා ගැනීම විනා තම හැකියාව හා ලැදියාවට අනුව

රැකියාවක් සොයා ගැනීම පිළිබඳ කිසිදු අවධානයක් යොමු නොකරති. ඉනිදු සුළු ප්‍රතිශතයක් වෘත්තීය අධ්‍යාපන ආයතන වෙත ඇතුළත් වී වෘත්තීය දිශානතියක් සහිත පාඨමාලා හදාරනු ලබයි. නමුත් මෙම සිසුන් පසුකාලීනව තමන් හැදෑරූ පාඨමාලාවට අදාළ රැකියා ක්ෂේත්‍රයේ ම නියැලී සිටින අවස්ථා දුලබ ය.

අ.පො.ස. සාමාන්‍ය පෙළ විභාගය සඳහා පෙනී සිටින සිසුන් අතරින් උසස් පෙළ හැදෑරීමට අවස්ථාව ලබනුයේ 65% ක පමණ ප්‍රතිශතයකි. ඉතිරි 35% ක ප්‍රතිශතයක් වූ සිසුන් ගෙන් සුළු ප්‍රතිශතයක් වෘත්තීය අධ්‍යාපන ආයතන වෙත යොමු වන අතර අනෙක් සිසුන් කුලී වැඩ හෝ මව්පියන්ගෙන් උරුම වූ ගොවිතැන, ධීවර කර්මාන්තය, බඩු විකිණීම් ආදී රැකියාවන් වෙත යොමු වන අතර සිසුවියන් ඇඟලුම් කර්මාන්තශාලා වෙත සේවය සඳහා යොමු වනු නිරීක්ෂණය වේ. බොහෝ විට තමන් හැකියාව හා ලැදියාව දක්වන ක්ෂේත්‍රය පිළිබඳ හෝ ඒ සඳහා යොමු වන ක්‍රමවේදය පිළිබඳ නිවැරදි අවබෝධයක් ඔවුන් තුළ නැත. ඔවුන්ගේ දෙමාපියන් ද ඒ පිළිබඳ දැනුමක් හෝ අවබෝධයක් නැත්තෝ වෙති.

විධිමත් පාසල යන සංකල්පය බිහි වීමට පෙර ශ්‍රී ලාංකේය සමාජයේ ශිල්පීය ඥානය පාරම්පාරිකව සම්ප්‍රේෂණය විය. අතීතයේ පැවති ශිල්පීය අධ්‍යාපනයෙන් ශිෂ්‍යයන්ගේ කුසලතා සංවර්ධනය, සදාචාර සංවර්ධනය හා මානසික සංවර්ධනය සිදු වූ බව කුමාරස්වාමී (1962) ප්‍රකාශ කර ඇත.

ශ්‍රී ලංකාවේ අධ්‍යාපන ප්‍රතිසංස්කරණ මගින් වැඩ ලෝකය සහ විෂයමාලාව අතර සෘජු සම්බන්ධතාවක් ඇති කිරීමට මේ දක්වා විවිධ පියවර රැගෙන ඇත. 1932 හන්දෙස්ස ග්‍රාමීය අධ්‍යාපන ක්‍රමය තුළින් විෂයමාලාව ගැමි ජීවිතය සහ වෘත්තීය සමග සම්බන්ධ කිරීම ද, 1943 විශේෂ කාරක සභා යෝජනාව තුළින් දවසකට පැයකවත් කර්මාන්ත

ශාලාවේ හෝ කුඹුරේ වැඩ කිරීම ද, 1963 කාර්මික අධ්‍යාපනය පිළිබඳ කොමිෂන් සභා වාර්තාව අනුව කර්මාන්තයක හෝ සේවයක නිරත වීම ද, 1964 ධවල පත්‍රිකාව අනුව විස්තීරණ පාඨශාලා ඇති කිරීම ද, 1972 අධ්‍යාපන ප්‍රතිසංස්කරණ යෝජනා මත එදිනෙදා ජීවිතයේ දී ප්‍රයෝජනවත් වන කෞශල්‍යයකා ඉගැන්වීම ද, 1981 අධ්‍යාපන ප්‍රතිසංස්කරණ අනුව තාක්ෂණික හා ව්‍යවහාරික විෂයයන් හඳුන්වා දීම ද, 1992 අධ්‍යාපන ප්‍රතිසංස්කරණ අනුව නිපුණතා සාධනය ද, 1997 අධ්‍යාපන ප්‍රතිසංස්කරණ යෝජනා තුළින් පූර්ව වෘත්තීය කුසලතා ලබා දීමට ද ඉදිරිපත් විය. නමුත් ශ්‍රී ලංකාවේ ශ්‍රම බලකාය ඵලදායී මට්ටමකින් ඉහළ නැංවීම සඳහා මෙම ක්‍රියාමාර්ග අපොහොසත් වී ඇති බව නිරීක්ෂණය වේ.

මීට අමතර ව මෑත කාලීනව ද අ.පො.ස. (උ/පෙළ) විෂයමාලාවේ යම් යම් වෙනස් වීම් සිදු කර ඇත. ඒ අනුව, 2013 වර්ෂයේ දී නව විෂය ධාරාවක් වශයෙන් තාක්ෂණවේදය විෂය ධාරාව හඳුන්වා දීම අධ්‍යාපනයේ එක්තරා හැරවුම් ලක්ෂ්‍යයක් වශයෙන් හැඳින්විය හැකිය. මෙම විෂය ධාරාව පාසල් පද්ධතියට හඳුන්වා දීමේ එක් ප්‍රධාන අරමුණක් වූයේ 51% ක්ව පැවති කලා විෂය ධාරාව හදාරන ශිෂ්‍ය ප්‍රතිශතය 25% ක් දක්වා අඩු කිරීමයි. ඊට අමතරව 22% වත් අඩු අගයක පැවති විද්‍යා විෂය හදාරන ශිෂ්‍ය ප්‍රතිශතය විද්‍යාව + තාක්ෂණවේදය වශයෙන් 40% ක ඉහළ අගයකට ගෙන ඒමත් අරමුණක් විය. 2021 වර්ෂයේ දී අ.පො.ස. (උ/පෙළ) සඳහා පෙනී සිටි ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාවෙන්, කලා විෂයධාරාව සඳහා පෙනී සිටි ශිෂ්‍ය ප්‍රතිශතය 37.9% ක් ද විද්‍යාව + තාක්ෂණවේදය සඳහා පෙනී සිටි ශිෂ්‍ය ප්‍රතිශතය 38.35% ක් ද වේ. ඒ අනුව, අපේක්ෂිත මට්ටම දක්වා කලා විෂය ධාරාව හදාරන සිසු ප්‍රතිශතය අඩු නොවූවද යම් ප්‍රමාණයක් අත්පත් කර ගෙන ඇති බව නිරීක්ෂණය වේ.

අධ්‍යාපනයේ තවත් එක් හැරවුම් ලක්ෂ්‍යයක් ලෙස 2020 වර්ෂයේ දී වෘත්තීය විෂය ධාරාව හඳුන්වා දීම දැක්විය හැකිය. වෘත්තීය විෂය ධාරාවට සිසුන් ඇතුළත් කර ගැනීමේ දී අ.පො.ස. (සා/පෙළ) සමත් අසමත් භාවය නොසලකන අතර හඳුන්වා දුන් වෘත්තීය විෂයයන් 26 ක් අතුරින් එක් වෘත්තීය විෂයයක් යටතේ ඇති NVQ (ජාතික වෘත්තීය සුදුසුකම්) 4 වන මට්ටමේ වෘත්තීය පුහුණු පාඨමාලාවක් සම්පූර්ණ කිරීමට සිසුන්ට අවස්ථාව ලැබේ. වර්තමානය වන විට දිවයින පුරා පාසල් රාශියක ක්‍රියාත්මක මෙම වැඩසටහන් ගුරු හිඟය, සම්පත් හිඟකම, ප්‍රවාහන දුෂ්කරතා ආදී විවිධ සමාජීය හා ආර්ථික සාධක මත ක්‍රියාකාරීත්වයේ ගැටලුකාරී තත්ත්වයක් පෙන්වන නමුත් ඇතැම් පාසල්වල සාර්ථකව ක්‍රියාත්මක වනු නිරීක්ෂණය වේ.

අධ්‍යාපනය මඟින් ශ්‍රම බලකාය ශක්තිමත් කිරීම සඳහා විවිධ රටවල් විවිධ වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක කරනු ලබන අතර බොහෝ රටවල් ශ්‍රී ලංකාවට සාපේක්ෂව ඵලදායී ප්‍රතිඵල අත්පත් කරගෙන ඇත.

එලෙසම වර්තමානයේ පාසල නිමකර හෝ විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපනය නිමකර සමාජගත වන තරුණ තරුණියන් බොහොමයකගේ සමාජ කුසලතා හා පුද්ගලික කුසලතා පිළිබඳ සැහීමකට පත්විය නොහැකි බව පැවසේ. සන්නිවේදන කුසලතා බෙහෙවින් දුර්වල බවත්, බොහෝ විට මේ අය පුහුණුවේ පවා යෙදවිය නොහැකි බවට චෝදනා නැගේ. වර්තමාන රැකියා වෙළඳපොළ ද මෙකී දුර්වලතා නිසා උපාධිධාරී තරුණ තරුණියන් පවා රැකියාවලට බඳවා ගැනීම ප්‍රතික්ෂේප කරනු ලබයි. රැකියා වෙළඳපොළේ තිබෙන රැකියාවලට අපේ රටේ වර්තමාන අධ්‍යාපන ක්‍රමයෙන් බිහිවන තරුණ තරුණියන්ගේ නොගැළපීම ඔවුන්ගේ වරද නොව අපගේ අධ්‍යාපන ක්‍රමයේ ඇති අඩුපාඩුවකි. කටපාඩම් විභාග පාදක ඉගෙනුම් - ඉගැන්වීම් ක්‍රමයක් ක්‍රියාත්මක වන රටක් ලෙස දරුවන්ගේ කුසලතා හා ක්‍රියාකාරකම්වලට පංතිකාමරය

තුළ ලැබෙන ඉඩකඩ ඉතාම අවම ය. මේ ක්‍රමය තුළ ක්‍රියාකාරකම් කරමින් නිර්මාණශීලී ඉගෙනුම් - ඉගැන්වීම් ක්‍රියාවලියට ඉඩකඩ නොලැබේ. වෘත්තීය අධ්‍යාපනයට පිවිසීමට බලාපොරොත්තු වන තරුණ තරුණියන්ට වසර 13ක පාසල් අධ්‍යාපනය තුළ ලැබෙන කුසලතා සංවර්ධනයට ඇති ඉඩකඩ සහ ඒ සඳහා සිදුකරන මාර්ගෝපදේශනය ද ඉතාම අවම ය.

සාහිත්‍ය විමර්ශනය

පාසල් ද්විතීයික විෂයමාලාව, වැඩ ලෝකය සඳහා දක්වන දායකත්වය පිළිබඳ සිදු කර ඇති දේශීය හා විදේශීය පර්යේෂණ කීපයක් පිළිබඳ මෙහි දී සලකා බලන ලදී. ඒ අනුව පහත කරුණු අනාවරණය කර ගැනීමට හැකි විය.

රටක ආර්ථිකය පෝෂණය කිරීමට අවශ්‍ය ශ්‍රම බලකායක් ගොඩ නැගීමට අධ්‍යාපනයට ඇති හැකියාව සමාජ විද්‍යාඥයින් පෙන්වා දෙන බව ආර්යදාස (1998) පවසයි. රටක අධ්‍යාපනයේ අනාගත අපේක්ෂිත ප්‍රතිලාභය වන්නේ රටෙහි ආර්ථික හා සමාජ සංවර්ධනයට සක්‍රීයව දායක වන තරුණ පිරිසක් රටෙහි ශ්‍රම බලකායට යොමු කිරීමයි. තම දරුවන් විධිමත් පාසලට ඇතුළත් කරන බහුතර දෙමව්පියන්ගේ අපේක්ෂාව වන්නේ වසර 13 ක් අවසානයේ අ.පො.ස. උසස්පෙළ කඩඉම විශිෂ්ට ලෙස පසු කරමින් තම දරුවන් සරසවි වරම් හිමි කර ගනු ලැබීම බව හේවගේ (2012) පවසයි.

නමුත් පර්යේෂණ අනාවරණ අනුව, විධිමත් පාසලට ඇතුළත් වන දරුවන්ගෙන් 1/3 ක් පමණ ජ්‍යෙෂ්ඨ ද්විතීයික මට්ටම වන විට පාසලින් ගිලිහී ඇති අතර, අ.පො.ස. සාමාන්‍ය පෙළ විභාගයෙන් පසු පාසලින් ගිලිහෙන සංඛ්‍යාව ශීඝ්‍රයෙන් වැඩි වන බව ගුණවර්ධන සහ ජයවීර (2013) පවසති. ඔවුන් තවදුරටත් පෙන්වා දෙනුයේ ජාතික සංගණන වාර්තා අනුව 71% ක් පාසල් යන බව දැක්වුවත් ඔවුන්ගේ නියැදියේ අනිවාර්ය

අධ්‍යාපන වයස් සීමාවේ සිටි දරුවන්ගෙන් 50.4% ක් පාසලෙන් ගිලිහී ඇති බවය. ශ්‍රී ලංකාව මුහුණ දෙන තවත් ප්‍රබල ගැටලුවක් වනුයේ විශ්වවිද්‍යාලවලට ඇතුළත් වනුයේ ශ්‍රී ලංකාවේ පාසල් පද්ධතියට ඇතුළත් වන දරුවන්ගෙන් ඉතා සුළුතරයක් වීමයි. මෙම තත්ත්වය රටේ ආර්ථික හා සමාජයීය තත්ත්වයට ද අහිතකර බලපෑමක් එල්ල කරයි.

කරුණාතිලක (1996) ට අනුව, දරුවන් පාසලින් බැහැර වීමට පාසල ආශ්‍රිත සාධක, සමාජ සාධක හා පුද්ගල සාධක ද බලපායි. ළමුන් පාසලින් ඉවත් කරන ප්‍රධාන සාධකය විභාග කේන්ද්‍ර වූ හා දරුවාට දැරිය නොහැකි මට්ටමේ පාසල් විෂයමාලාවේ ස්වභාවය බව යුනිසෙෆ් සංවිධානය (2013) පෙන්වා දෙයි. විධිමත් අධ්‍යාපනය හමාර වීමට පෙර දරුවන් පාසලින් ඉවත් වන්නේ පාසල් විෂයමාලාව දරුවන්ගේ රැකියා ආශ්‍රිත නිපුණතා වර්ධනය කර දරුවන් ඔවුන්ගේ සමාජ ආර්ථික පසුබිමට ගැලපෙන පුරවැසියන් බවට පත් කිරීමට අසමත් වීම නිසා බව විමලාවතී (2004) පවසයි.

පාසලින් බැහැර වූ දරුවන් නිසා විවිධ සමාජ ගැටලු ඇති වේ. මෙසේ උෟන ශාස්ත්‍රීය දැනුමක් සහ ශික්ෂණය නොවූ කුසලතා ද සහිතව සමාජගත වන තරුණ ප්‍රජාව වෙනුවෙන් රජය විවිධ උත්සාහයන් ගෙන ඇත. අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ නොවිධිමත් අධ්‍යාපන ඒකකය මඟින් දිවයිනේ විවිධ මධ්‍යස්ථාන රැසක දී විවිධ අංශවල පාඨමාලා රැසක් ක්‍රියාත්මක කර ඇත. නමුත් එම පාඨමාලා සඳහා පිරිමි දරුවන්ගේ දායකත්වය ඉතා අඩු විය. වත්මන් වෘත්තීය අධ්‍යාපන විෂය ධාරාව ආරම්භ කිරීමෙන් ද බලාපොරොත්තු වනුයේ ඇද හැලීම අවම කර අ.පො.ස. සාමාන්‍ය පෙළ අසමත් වූව ද අඛණ්ඩව අධ්‍යාපනය තුළ රඳවා තබා ගැනීම වුව ද එය ද අපේක්ෂිත මට්ටමින් සාර්ථක වී නොමැත.

උසස් පෙළ විවිධ විෂය ධාරා හදාරා පාසලින් සමාජගත වන දරුවන් අතර විරැකියාව ප්‍රබල ගැටලුවක් බවට පත්ව ඇත. එමෙන්ම දේශීය හා විදේශීය වැඩ ලෝකය තුළ අති විශාල පුරප්පාඩු ප්‍රමාණයක් ද ඇත. මෙම පරස්පර විරෝධී ගැටලුවට පදනම අධ්‍යාපනය බව ධනපාල බණ්ඩාරගේ (2007) අදහසයි. අ.පො.ස උසස්පෙළ හා විශ්වවිද්‍යාලවල අධ්‍යාපනයේ නොගැළපීම නිසා විරැකියා මට්ටම ඉතා ඉහළ අගයක පවතින බව අමරසිංහ හා වික්‍රමසිංහ (2014) ප්‍රකාශ කරති. ඒ අතර උගත සේවා නියුක්තිය උගත් තරුණ පිරිස අතර සුලබය. ඊට සමගාමීව රැකියා අවස්ථා සඳහා ගැළපෙන පිරිස් නොමැති වීම ද ඉහළ යමින් පවතින බව ඔවුන්ගේ අදහසයි. එයට විසඳුමක් ලෙස රටේ රැකියා ඉල්ලුමට ගැළ පෙන ශ්‍රමිකයින් පාසලින් බිහි කළ යුතු යැයි අමරසිංහ සහ වික්‍රමසිංහ (2014) යෝජනා කරයි. ඒ සඳහා රටේ සේවා යෝජකයන් අධ්‍යාපන පද්ධතියෙන් අපේක්ෂා කරන්නේ කුමක්ද යන්න පිළිබඳ ගැඹුරු අවබෝධයක් රටේ විෂයමාලා සම්පාදකයින්ට තිබිය යුතු බව ඔවුන් තවදුරටත් දක්වයි.

අමරසිංහ සහ වික්‍රමසිංහ (2014) පවසන ආකාරයට කාර්මික සංවර්ධනයේ කාලීන අවශ්‍යතාවය වන්නේ ඉහළ අධ්‍යාපන සුදුසුකම් සහිත පුද්ගලයන් වෙනුවට පුහුණු කළ හැකි පුද්ගලයන් ය. එම නිසා අ.පො.ස උසස් පෙළ නිම වී පාසලින් පිට වන දරුවන් සාමාන්‍යයෙන් හොඳ අධ්‍යාපන මට්ටමක් සහ විනය ගරුක බව, කණ්ඩායම සමග වැඩ කිරීමට ඇති හැකියාව, නව නිර්මාණී චින්තනය සහ අදහස්, මෙන්ම හොඳ සන්නිවේදන කුසලතාවලින් සන්නද්ධ විය යුතුය. ඒ අතරම මව් භාෂාව හා ඉංග්‍රීසි භාෂාව චතුර ලෙස හැසිරවිය හැකි විය යුතුය. ඔවුන්ගේ අදහස අනුව යම් කිසි වෘත්තියකට හෝ තාක්ෂණික කාර්මාන්තයකට පුහුණුවක් සඳහා යොමු කළ හැකි වීම වැදගත් ය. ඉහළ අධ්‍යාපන සුදුසුකම් අනවශ්‍ය ලෙස ඔවුන් අවධාරණය කිරීමට හේතුව විය හැක්කේ

ඉතා උසස් ලෙස උසස් පෙළ සමත් වී විශ්වවිද්‍යාල උපාධිය ලද හෝ විශ්වවිද්‍යාලවලට ඇතුළත් නොවූ තරුණ පරපුර බොහෝ විට ආයතන ගත වූ විශ්‍රාම වැටුපක් ලැබිය හැකි රජයේ රැකියාවක් බලාපොරොත්තු වීම නිසා විය හැකිය. ශ්‍රමය ආශ්‍රිත වෘත්තියක් පිළිබඳව ඔවුන්ගේ ඇත්තේ සෘණාත්මක ආකල්පයක් බැවින් එවැනි පුහුණු රැකියාවක නියුතු වීමට ඔවුන් අකමැති වනවා මෙන්ම, එවන් තත්ත්වයකට උචිත ලෙස හැඩ ගැසිය හැකි මෘදු කුසලතා ද ඔවුන් බහුතරයක් තුළ දක්නට නැති වීම විය හැකිය.

ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය 2007 වර්ෂයේ දී 6-10 ශ්‍රේණි සඳහා හඳුන්වා දුන් නව විෂයමාලාව පිළිබඳ ජාතික මට්ටමේ පර්යේෂණයෙන් (2008) පර්යේෂණ වාර්තාව අනුව, හඳුනාගත් එක් දුර්වලතාවයක් ලෙස “දැඩි ශාස්ත්‍රීය නැඹුරුව, විභාග කේන්ද්‍රීය බව හා නවලොව අවශ්‍යතා සමඟ අධ්‍යාපනය නොපැහීම” හඳුනාගෙන ඇත.

2010 වර්ෂයේ දී යුරෝපා කොමිසම විසින් වැඩ ලෝකය සහ අධ්‍යාපනය අතර සම්බන්ධය අවධාරණය කරමින් තීරසාර සහ ඇතුළත් ආර්ථිකයක් ගොඩනැගීම කෙරෙහි අවධානය යොමු කරන ලද Europe 2020 Strategy (2010) දියත් කළේය. එහි දී ඉහළ මට්ටමේ සේවා නියුක්තිය, එළදායින්ව සහ සමාජ ඒකාබද්ධතාවයේ හැකියාව පිළිබඳ වැඩි අවධානයක් යොමු කර ඇත.

කුසලතා අවශ්‍යතා වෙනස් වෙමින් පවතී. අධ්‍යයන කුසලතා වර්ධනය මූලික, නමුත් ප්‍රමාණවත් නොවේ. සමාජ කුසලතා ප්‍රවර්ධනය, සන්නිවේදනය සහ ඉහළ පෙළේ චින්තනය (ගැටලු විසඳීම, විවේචනාත්මක චින්තනය සහ තීරණ ගැනීම) 21 වන සියවසේ පුරවැසිභාවය සහ රැකියා නියුක්තිය සඳහා වඩ වඩාත් වැදගත් වෙමින් පවතී (OECD, 2017).

Ernststein (1999) ට අනුව, සිරස් කතිකාවට

තිරස් ශෛලියේ කතිකාවක් සහ අනෙක් අතට ජනනය කළ නොහැක. Eraut (2004) සඳහා, ඇකඩමියේ සිට රැකියා ස්ථානයට දැනුම මාරු කිරීම, කටිකාවාර්යවරුන් විසින් කලාතුරකින් අවබෝධ කර ගන්නා ප්‍රශ්නයකි.

කළුආරච්චි කේ.එච්.ඩී (2007) ප්‍රකාශ කරනුයේ, උසස් පෙළ සිසුන්ගේ ස්ත්‍රී පුරුෂ බව, ආර්ථික මට්ටම, පාසල පිහිටි ප්‍රදේශය, විෂය ධාරාව යන විචල්‍යයන් සහ සිසුන්ගේ රැකියා අපේක්ෂණය අතර සෘජු සම්බන්ධයක් පවතින බවයි. තවද පාසල් සිසුන් සඳහා වෘත්තීය මාර්ගෝපදේශනයක දැඩි අවශ්‍යතාවක් ඇති බවත් පාසල් විෂයමාලාව තව දුරටත් වෘත්තීය නිපුණතා සංවර්ධනය කෙරෙන ප්‍රායෝගික එකක් විය යුතු බවත් මෙම අධ්‍යයනයෙන් අවධාරණය කර ඇත.

පර්යේෂණ අරමුණු

1. වැඩ ලෝකය සඳහා අ.පො.ස. (උ/පෙළ) විෂයමාලාව තුළ ලබා දී ඇති අවස්ථාවන් හඳුනා ගැනීම

2. අ.පො.ස. (උ/පෙළ) විෂය මාලාව තුළ වැඩ ලෝකය සඳහා ලබා දී ඇති අවස්ථාවන් පිළිබඳ සිසු සංජානනය අනාවරණය කර ගැනීම

3. අ.පො.ස. (උ/පෙළ) විෂයමාලාව තුළ වැඩ ලෝකය සඳහා ලබා දී ඇති අවස්ථාවන් සඳහා ගුරු දායකත්වය.

4. වැඩ ලෝකය සඳහා අ.පො.ස. (උ/පෙළ) විෂයමාලාවේ ගැටලු හඳුනාගැනීම

5. අනාගත වැඩ ලෝකය සඳහා වැඩි දායකත්වයක් ලබා දීම සඳහා අ.පො.ස. (උ/පෙළ) විෂයමාලාව වෙනස් විය යුතු ආකාරය පිළිබඳ යෝජනා ඉදිරිපත් කිරීම

පර්යේෂණ ක්‍රමවේදය

මෙම පර්යේෂණය සඳහා පර්යේෂණ පිරිසැලසුම් ක්‍රමවේදය වශයෙන් සමීක්ෂණ පිරිසැලසුම් ක්‍රමවේදය යොදා ගන්නා ලදී.

දත්ත රැස් කිරීමේ උපකරණ
දත්ත විශ්ලේෂණ ක්‍රම ශීල්ප

අරමුණ	දත්ත රැස් කිරීමේ උපකරණ	ලබා දෙනු ලබන පාර්ශ්වය
1. වැඩ ලෝකය සඳහා අ.පො.ස. (උ/පෙළ) විෂය මාලාව තුළ ලබා දී ඇති අවස්ථාවන් හඳුනා ගැනීම	අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශ ලිඛිත මූලාශ්‍රය	
2. අ.පො.ස. (උ/පෙළ) විෂය මාලාව තුළ වැඩ ලෝකය සඳහා ලබා දී ඇති අවස්ථාවන් පිළිබඳ සිසු සංජානනය අනාවරණය කර ගැනීම	ප්‍රශ්නාවලිය	පාසල් සිසුන්
3. අ.පො.ස. (උ/පෙළ) විෂය මාලාව තුළ වැඩ ලෝකය සඳහා ලබා දී ඇති අවස්ථාවන් සඳහා ගුරු දායකත්වය හඳුනා ගැනීම	ප්‍රශ්නාවලිය	ගුරුවරුන්
4. වැඩ ලෝකය සඳහා අ.පො.ස. (උ/පෙළ) විෂය මාලාවේ ගැටලු හඳුනාගැනීම		ගුරුවරුන් විවිධ වෘත්තීන් හි නියැලෙන සහ රැකියා විරහිත තරුණ තරුණියන්.
5. අනාගත වැඩ ලෝකය සඳහා වැඩි දායකත්වයක් ලබා දීම සඳහා අ.පො.ස. (උ/පෙළ) විෂය මාලාව වෙනස් විය යුතු ආකාරය පිළිබඳ යෝජනා ඉදිරිපත් කිරීම.	සම්මුඛ සාකච්ඡා නියමාවලිය ප්‍රශ්නාවලිය	ගුරුවරුන් සිසුන්, වෘත්තීන් හි නියැලෙන්නන් සහ රැකියා විරහිත තරුණ තරුණියන්

මේ සඳහා දත්ත රැස් කිරීමේ දී 1972, 1982, 1997 වර්ෂවල සිදු කරන ලද අධ්‍යාපන ප්‍රතිසංස්කරණයන්හි අන්තර්ගතය සහ වරින් වර ශ්‍රී ලංකාවේ ද්විතීයික විෂයමාලාවේ සිදු වූ වෙනස්වීම් පිළිබඳ වූ ලිඛිත මූලාශ්‍රය සහ වාර්තා පිළිබඳ අවධානය යොමු කරන ලදී.

උසස් පෙළ සිසුන්ගෙන් හා ගුරුවරුන්ගෙන් ප්‍රශ්නාවලි මගින් දත්ත රැස් කළ අතර වගු හා ප්‍රස්තාර, ප්‍රතිශත විශ්ලේෂණ මගින් දත්ත විශ්ලේෂණය කරන ලදී.

පාසල් අධ්‍යාපනය නිමා කළ තරුණ තරුණියන් 30 දෙනෙකු සමග සම්මුඛ සාකච්ඡා මගින් දත්ත රැස් කළ අතර එම දත්ත ප්‍රතිශත මගින් හා ගුණාත්මකව විශ්ලේෂණය කරන ලදී.

පර්යේෂණයේ වැදගත්කම

ජීන් පියාජේට අනුව, “අධ්‍යාපනයේ පරමාර්ථය අලුත් යමක් නිර්මාණය කළ හැකි පුද්ගලයන් බිහි කිරීම විනා පසුගිය පරම්පරාවෙන් කළ දේම නැවත කරන පුද්ගලයන් බිහි කිරීම නොවේ. නමුත් අපේ අධ්‍යාපනය කුළින් එවන් පරම්පරාවක් බිහි වීම පිළිබඳ ඇත්තේ ප්‍රශ්නාර්ථයකි. මෙහි දී වෘත්තීය අධ්‍යාපනය සහ වෘත්තීය පුහුණුව යන ක්ෂේත්‍ර කෙරෙහි ලොව වැඩි අවධානයක් යොමු වී ඇති බව පෙනේ. වෘත්තීය පුහුණුව යනු වෛද්‍ය, ඉංජිනේරු, හෙද වැනි යම් සුවිශේෂී වෘත්තීයක් වෙනුවෙන් ලබා දෙන පුහුණුව වන අතර වෘත්තීය අධ්‍යාපනය යනු සාමාන්‍ය පෙළින් හා උසස් පෙළින් අතරමග ඇද හැලෙන සිසුන් ඉදිරියට ගැනීම සඳහා වූ අධ්‍යාපන ක්‍රමවේදයකි. එමෙන්ම නවෝත්පාදනය පිළිබඳව ද වැඩි අවධානයක් සහිත වකවානුවක් ඒ සඳහා අධ්‍යාපනයේ වෙනස්කම් සිදු කර ගැනීම අත්‍යාවශ්‍ය කාරණයකි. අප රටේ අධ්‍යාපනය විවිධ ප්‍රතිපත්තීන් මත පාදකව යුග ගණනාවක් පසු කරමින් පැමිණ ඇති අතර කාලීන ව යුගයට අවශ්‍ය විෂයමාලාවක් සම්පාදනය වීම පිළිබඳ

තව දුරටත් ඇත්තේ ප්‍රශ්නාර්ථයකි.

බොහෝ සංවර්ධිත රටවල් පාසල් විෂය මාලාව සහ වැඩ ලෝකය අතර සහ සම්බන්ධතාව සඳහා විවිධ අත් හදා බැලීම් සිදු කර ඇති අතර ඒවා සාර්ථක වී ඇත. ශ්‍රී ලංකාවේ ද අතීතයේ පටන් විවිධ අත්හදාබැලීම් සිදු කර ඇති නමුත් සාර්ථක වී ඇත්තේ සුළු ප්‍රතිශතයකිනි.

මහත්මා ගාන්ධි විසින් “නයිතාලියම්” ලෙස හඳුන්වා දුන් පාසල් විෂය මාලාව තුළ වෘත්තීය අධ්‍යාපන අවස්ථා ඇති කිරීමේ අධ්‍යාපන ක්‍රමය හඳුන්වා ඇත්තේ මෙසේ ය.

“පාසල් අධ්‍යාපනය මගින් ලබා දෙන්නේ ලිවීම කේන්ද්‍ර කර ගත් අධ්‍යාපනයක් පමණි. ලිවීම කේන්ද්‍ර කර ගත් අධ්‍යාපනය පමණක් අපට ප්‍රමාණවත් නැත. අපට වඩුවත් , කාර්මිකයන්, පෙදරේරුවන් , රෙදි වියන්නන් හා සපත්තු සාදන්නන් අවශ්‍ය වේ. එනම් ශාරීරික වැඩ සහ ලිවීම යන දෙකම එක සේ අවශ්‍ය ය.”

මෙම සංකල්පය වර්තමානයේ දී ද ඉන්දියානු අධ්‍යාපන ක්‍රමයෙන් බැහැර වී නොමැත. ඇතැම් පාසල් විෂය මාලාවන් හි වෘත්තීය අධ්‍යාපන අවස්ථා සලසා දී ඇති බව නිරීක්ෂණය වේ.

ශ්‍රී ලංකාවේ රාජ්‍ය මට්ටමෙන් කෙරෙන වෘත්තීය අධ්‍යාපන මධ්‍යස්ථාන 635ක් ඇති අතර, රාජ්‍ය නොවන මට්ටමේ 718ක් වේ. රාජ්‍ය මට්ටමේ ආයතන යුනෙස්කෝ මග පෙන්වීමෙන් ආරම්භ කළ අතර ඒවා රටේ පාසල් අධ්‍යාපනයෙන් බැහැර තැනක පවතී. ඒ පිළිබඳ ඇති ජනතා අවබෝධය ද අඩු බව පෙනී යන්නේ මෙම ආයතන වලට බොහෝ විට ප්‍රමාණවත් ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාවක් ඇතුළත් නොවන බැවිනි. එබැවින් මෙම ආයතන පාසල් වලට අනුබද්ධ කිරීමක් සිදු කළ යුතුය. වර්තමානයේ වෘත්තීය විෂය ධාරාව හරහා මෙම අනුබද්ධ කිරීම සිදු කර ඇති නමුත් එහි ප්‍රතිලාභ ලබන් ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාව

ඉතා සීමිත බැව් නිරීක්ෂණය වේ.

වර්තමාන ලෝකයේ පුහුණු ශ්‍රමිකයින් සඳහා විශාල ඉල්ලුමක් පවතී. අතීතයේ ලෝකයේ පැවති ප්‍රවණතාවන්ට සාපේක්ෂව වත්මන් ලෝකයේ ප්‍රවණතාවන් වෙනස් වී ඇත. මේ හේතුවෙන් පංති කාමර අධ්‍යාපනය තුළ ශ්‍රම අත්දැකීම් ද ලැබෙන පරිදි පාසල් අධ්‍යාපනය සහ වෘත්තීය ක්ෂේත්‍රය ඒකාබද්ධ කළ යුතුය.

ඒ අනුව මෙම අධ්‍යයනය තුළින් වත්මන් පාසල් උසස් පෙළ විෂයමාලාව තුළ වැඩ ලෝකය සඳහා ලබා දී ඇති දායකත්වය හඳුනාගැනීමත්, තව දුරටත් එම තත්ත්වය ඵලදායී කර ගැනීම සඳහා විෂයමාලාවේ වෙනස්වීම් සිදු කළ යුතු ආකාරය පිළිබඳ යෝජනා ඉදිරිපත් කිරීමත් අපේක්ෂා කෙරේ. ඒ අනුව ඉදිරියේ දී විෂයමාලාවේ යම් වෙනස්වීමක් සිදු කිරීමේ දී මෙම අධ්‍යයනයේ නිගමන හා යෝජනා පිළිබඳ සලකා බැලීම වැදගත් වනු ඇතැයි හැඟේ.

අධ්‍යයනයේ අනාවරණ

- වැඩ ලෝකය සඳහා අ.පො.ස. (උ/පෙළ) විෂය මාලාව තුළ ලබා දී ඇති අවස්ථාවන් හඳුනා ගැනීම

වැඩ ලෝකය සඳහා අ.පො.ස. (උ/පෙළ) විෂය මාලාව තුළ ලබා දී ඇති අවස්ථාවන් පිළිබඳ ලේඛන හා වාර්තා පරීක්ෂාව මගින් සොයා බලන ලදී. එහි දී වරින් වර අධ්‍යාපන ප්‍රතිසංස්කරණවල දී විෂයමාලාවේ සිදු කරන ලද වැඩ ලෝකයට අදාළ නිපුණතා සංවර්ධනය පිළිබඳ අවධානය යොමු කරන ලදී. ඒ අනුව ඉතා පුළුල් ක්ෂේත්‍රයක් වන විෂයමාලා සංවර්ධනය තුළ අ.පො.ස. (උ/පෙළ) විෂයමාලාව ප්‍රමුඛව මෙහි දී අවධානය යොමු කර ඇත.

1992 වර්ෂයේ දී අධ්‍යාපනය සඳහා ජාතික පොදු අරමුණු 8 ක් හඳුන්වා දී ඇත. එහි 6 වන අරමුණ වනුයේ,

“ශ්‍රී ලංකාවේ ආර්ථික සංවර්ධනය සඳහා දායක වන ඵලදායී කාර්යයන් සඳහා අධ්‍යාපනය තුළින් මානව සම්පත සංවර්ධනය කිරීමයි.” (ජාතික අධ්‍යාපන කොමිෂන් සභාව, 2003)

1992 වර්ෂයේ දී පොදු අරමුණු මුදුන්පත් කර ගැනීම සඳහා පොදු නිපුණතා 5ක් හඳුන්වා ඇති අතර 2003 පොදු නිපුණතා 7ක් වශයෙන් සංශෝධනය කරමින් පෞරුෂත්ව වර්ධනයට අදාළ නිපුණතා සහ වැඩ ලෝකයට සුදානම් වීමේ නිපුණතා එකතු කර ඇත.

කණිෂ්ඨ ද්විතීයික අංශයෙන් වැඩ ලෝකයට යොමු කිරීම 1997 අධ්‍යාපන ප්‍රතිසංස්කරණ වලින් අවධාරණය කර ඇත.

ඒ අනුව, විධිමත් තාක්ෂණික හා වෘත්තීය අධ්‍යාපන පද්ධතිය හා සේවා යෝජකයන් සමඟ සම්බන්ධතා ඇති කර ගැනීමත්,

වෘත්තීය මාර්ගෝපදේශනය පිළිබඳ ගුරුවරු පාසල් වලට අනුයුක්ත කර පාඨමාලා තෝරා ගැනීමට අවශ්‍ය උපදෙස් ලබා දීමත්, පාසලින් බැහැර පුහුණු අවස්ථා සොයා දීමටත් යෝජනා කර ඇත.

කනිෂ්ඨ ද්විතීයික, අ.පො.ස. (සා/පෙළ), අ.පො.ස. (උ/පෙළ) විෂයමාලාව වැඩ ලෝකයකට අනුහුරු කිරීම පිළිබඳ අවධාරණය වනුයේ මෙලෙස ය.

- කනිෂ්ඨ ද්විතීයික (6-9) විෂය මාලාවේ ග්‍රැෆික් චිත්‍ර කලාව, පරිගණක සාක්ෂරතාව, ආරම්භක තාක්ෂණවේදය, ආහාර සැකසීම හා කෘෂි හා ආහාර තාක්ෂණය යන විෂය කොටස් අන්තර්ගත ප්‍රායෝගික තාක්ෂණ කුසලතා විෂය හඳුන්වා දීම

- කාණ්ඩ විෂයයන් යටතේ ප්‍රායෝගික තාක්ෂණ විෂයයන්, මෘදු කුසලතා, සමාජාවබෝධය, දේශපාලන අවබෝධය, භාෂා හැකියාව ඉහළ නැංවෙන විෂයයන්, සෞන්දර්ය විෂයයන් , ක්‍රීඩ ආදී වැඩ ලෝකය සමඟ සෘජු දායකත්වයක් දක්වන

විෂයයන් හඳුන්වා දීම.

■ අ.පො.ස. (උ/පෙළ) සඳහා සිවිල් තාක්ෂණය, යාන්ත්‍රික තාක්ෂණය, විද්‍යුත් තාක්ෂණය, කෘෂි තාක්ෂණය, ජෛව සම්පත් තාක්ෂණය, ආහාර විද්‍යාව හා තාක්ෂණ යන වැඩ ලෝකය සමඟ සෘජු දායකත්වයක් දක්වන විෂයයන් හඳුන්වා දීම. තොරතුරු තාක්ෂණය හා ඉංග්‍රීසි භාෂාව ද වෙනම විෂයයන් ලෙස හඳුන්වා දී තිබීම.

■ වෘත්තීය මාර්ගෝපදේශනය සඳහා ද වැඩි අවධානයක් ලබා දීම (ජාතික අධ්‍යාපන කොමිසම, 2003)

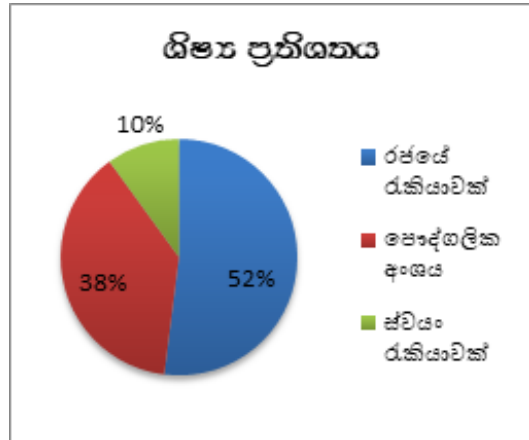
2013 වර්ෂයේ දී අ.පො.ස. (උ/පෙළ) සඳහා නව විෂය ධාරාවක් වශයෙන් තාක්ෂණ විෂය ධාරාව හඳුන්වා දී ඇත.

“වර්තමානයේ දී ශ්‍රම වෙළඳපොළේ ඉහළ ඉල්ලුමක් පවතින නිපුණතා වලින් යුතු පිරිස අඩු වීම නිසා කලා උපාධිධාරීන් අතර රැකියා විසුකේතිය දක්නට ලැබේ. මෙය රටේ ආර්ථික සංවර්ධනයට ද බලපාන ප්‍රධාන ගැටලුවකි. තාක්ෂණවේදය විෂය ධාරාව හඳුන්වා දීම මගින් විශ්වවිද්‍යාලයේ දී හෝ තාක්ෂණික හා වෘත්තීය අධ්‍යාපනයේදී තෘතීයික මට්ටමේ අධ්‍යාපනය සඳහා අවශ්‍ය මංපෙත් විවර කරමින් සිසුන්ට මාර්ගෝපදේශය ලබා දීම අපේක්ෂා කෙරේ” (අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය, 2013).

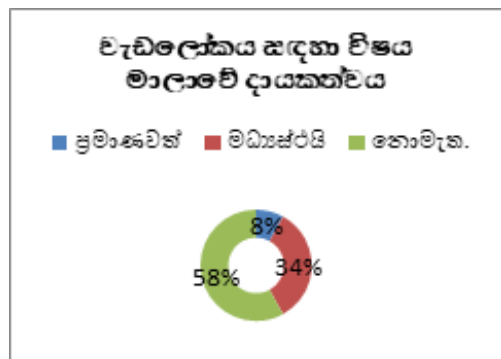
2017 වර්ෂයේ දී වෘත්තීය විෂය ධාරාව හඳුන්වා දෙන ලදී. ඒ මගින් අපොස සා/පෙළ සමත් වූ සිසුන්ට මෙන්ම අසමත් වූ සිසුන්ට ද අඛණ්ඩව පාසල් අධ්‍යාපනය හරහා වෘත්තීය විෂයයක් ඉගෙනීමේ අවස්ථාව ලබා දී ඇත. (13 වසරක අඛණ්ඩ අධ්‍යාපනය වැඩසටහන යටතේ)

■ අ.පො.ස. (උ/පෙළ) විෂය මාලාව තුළ වැඩි ලෝකය සඳහා ලබා දී ඇති අවස්ථාවන් පිළිබඳ සිසු සංජානනය අනාවරණය කර ගැනීම.

අ.පො.ස. (උ/පෙළ) විවිධ විෂය ධාරා හදාරන සිසුන් 30 දෙනෙකුට ලබා දුන් ප්‍රශ්නාවලිය මගින් ඔවුන්ගේ රැකියා අපේක්ෂණය පිළිබඳ අදහස් විමසන ලදී. එහිදී අනාවරණය වූයේ සිසුන්ගෙන් 52%ක් රජයේ රැකියාවක් ද, 38%ක් පෞද්ගලික අංශයේ රැකියාවක්ද අපේක්ෂා කළ අතර 10%ක ප්‍රමාණයක් ස්වයං රැකියාවක් අපේක්ෂා කළ බවයි.

මෙම සිසුන්ගේ පාසල් විෂයමාලාව වැඩි ලෝකය සඳහා දායකත්වයක් ලබා දෙන්නේ දැයි විමසා බැලීම සඳහා ලබා දුන් ප්‍රශ්නයට ලැබුණු පිළිතුරු විශ්ලේෂණය කර බැලූ විට, 58%ක් ප්‍රකාශ කර තිබුණේ කිසිදු දැනුමක් නොලැබෙන බවයි. 34%ක් යම් දැනුමක් ලැබෙන බව ප්‍රකාශ කර තිබූ අතර, ප්‍රමාණවත් දැනුමක් ලැබෙන බවට ප්‍රකාශ කර තිබුණේ 8%ක් තරම් සුලුතරයකි.

තවද සිසුන්ගෙන් 80%ක් තමන්ගේ වෘත්තීය අපේක්ෂණ ඉටු කර ගැනීම සඳහා යා යුතු මාර්ගය දැන නොසිටියහ.

සිසුන්ගෙන් 85%ක් ප්‍රකාශ කළේ තම වෘත්තීය විශ්ලේෂණය කළ විට වැඩිම ප්‍රතිශතයක් නිපුණතා සංවර්ධනය කර ගැනීම සඳහා දැක්වූ අදහස් 5 පහත පරිදි සඳහන් කළ විෂය මාලාවේ වෙනසක් අවශ්‍ය බවයි. හැකිය.

සංවර්ධනය විය යුතු ක්ෂේත්‍රය	ශිෂ්‍ය සංඛ්‍යාව	ශිෂ්‍ය ප්‍රතිශතය
පාසල මගින් වෘත්තීය මාර්ගෝපදේශනයක් ලබා දීම.	9	31 %
පාසල තුළදීම වෘත්තීය පුහුණුවක් ලබා ගැනීම.	5	16 %
පාසල මගින් ම වෘත්තීය අධ්‍යාපන ආයතන වෙත යොමු කිරීම.	12	40 %

ඒ අනුව, විෂය මාලාවේ සංවර්ධනය විය යුතු ක්ෂේත්‍ර පිළිබඳ අදහස් විමසීමේ දී පහත පරිදි විෂයමාලා සංවර්ධනය විය යුතු බව සිසුහු ප්‍රකාශ කළහ.

■ අ.පො.ස. (උ/ පෙළ) විෂය මාලාව තුළ වැඩ ලෝකය සඳහා ලබා දී ඇති අවස්ථාවන් සඳහා ගුරු දායකත්වය.

ගුරු ප්‍රශ්නාවලියේ දී සිසුන් තුළ සංවර්ධනය කළ යුතු වැඩ ලෝකයට අදාළ නිපුණතා පිළිබඳ ගුරුවරුන්ගේ අදහස් විමසීමක් කරන ලදී.

එහි දී වැඩ ලෝකය සඳහා සිසු නිපුණතා මට්ටම පිළිබඳ ගුරුවරුන් 100% දැරුවේ 'සතුටුදායක නැත.' යන අදහසයි.

සිසුන් තුළ වැඩ ලෝකය සඳහා ඇති නිපුණතාවයන්	ගුරු සංඛ්‍යාව	ප්‍රතිශතය
ඉතා සතුටුදායකයි	0	0
සතුටුදායකයි	0	0
තරමක් සතුටුදායකයි	0	0
සතුටුදායක නැත	30	100%

තවද සිසුන් තුළ වැඩ ලෝකය සඳහා තිබිය යුතු නිපුණතා පිළිබඳ දැක් වූ අදහස්

නිපුණතාව	නිපුණතාව සඳහන් කර තිබූ වාර ගණන (අදහස් 90ක් අතුරින්)	නිපුණතාව පිළිබඳ සඳහන් වූ ප්‍රතිශතය
1. කණ්ඩායම්	66	73%
2. තීරණ ගැනීම හා ගැටලු විසඳීමේ හැකියාව	62	68%
3. යහපත් අන්තර් පුද්ගල සබඳතා පවත්වා ගැනීමේ හැකියාව සහ නායකත්ව හැකියාව.	55	61%

ඉහත සිසු නිපුණතා සංවර්ධනය සඳහා පාසලෙන් ලැබෙන දායකත්වය පිළිබඳ තරමක් සෑහීමට පත්වන බව ගුරුවරුන් 20% ක් ප්‍රකාශ කළ අතර 80% ක් ප්‍රකාශ කළේ කිසිසේත්ම සෑහීමට පත් නොවන බවයි.

එමෙන්ම වැඩ ලෝකය සඳහා සිසු නිපුණතා සංවර්ධනය කිරීම සඳහා තමන් සතු දැනුම ප්‍රමාණවත් නොවන බව ගුරුවරුන්ගෙන් 75%ක් ප්‍රකාශ කර තිබූ අතර 70%ක් ගුරුවරුන් නව හුණු අවස්ථා ලබා ගැනීම සඳහා කැමැත්ත දක්වා ඇත.

■ වැඩ ලෝකය සඳහා අ.පො.ස. (උ/පෙළ) විෂයමාලාවේ ගැටලු හඳුනාගැනීම

100%ක් ගුරුවරුන් ප්‍රකාශ කර ඇත්තේ වත්මන් විෂයමාලාව වැඩ ලෝකය සමඟ නොගැළපෙන්නක් බවයි.

වත්මන් විෂය මාලාව තුළ වැඩ ලෝකය සමඟ සම්බන්ධ වීම සීමා වීම සඳහා හේතු පහත පරිදි ප්‍රමුඛතාකරණය කර දැක්විය හැකිය.

කාරණය	ප්‍රමුඛතා අංකය
නිෂ්ක්‍රීය ගුරු කේන්ද්‍රීය ඉගැන්වීම් ක්‍රමය	5
ශිෂ්‍යයාගේ නිර්මාණශීලී චින්තනයට ඇති ඉඩකඩ සීමා වීම.	3
විෂයමාලාව ප්‍රාදේශීයකරණය නොවීම.	4
විභාග කේන්ද්‍රීය වීම.	6
විෂයමාලාව පුමිතිරිබවට සරිලන ලෙස සකස් නොවීම.	7
වෘත්තීය මාර්ගෝපදේශනය විෂය මාලාව තුළින් නොලැබීම.	1
වැඩලෝකයට අවශ්‍ය නිපුණතා පාසල් විෂය මාලාවෙන් නොලැබීම.	2

■ අනාගත වැඩ ලෝකය සඳහා වැඩි දායකත්වයක් ලබා දීම සඳහා අ.පො.ස. (උ/පෙළ) විෂය මාලාව වෙනස් විය යුතු ආකාරය පිළිබඳ යෝජනා ඉදිරිපත් කිරීම.

ගුරුවරුන් ගෙන් 95%ක් වත්මන් විෂය මාලාව වැඩ ලෝකය සඳහා ගැළපෙන පරිදි වෙනස් විය යුතු යැයි විශ්වාස කරන අතර ඒ සඳහා යෝජනා රැසක් ඉදිරිපත් කර ඇත.

මීට අමතරව පාසලෙන් ඉවත් වූ රැකියාලාභී සහ රැකියා විරහිත තරුණ තරුණියන් 30 දෙනෙකු සමඟ සම්මුඛ සාකච්ඡා මගින් දත්ත රැස් කළ අතර එහිදී ද ඔවුන්ගෙන් 90% ක් ප්‍රකාශ කළේ වත්මන් විෂයමාලාව වැඩ ලෝකය සමඟ නො ගැළපෙන්නක් බවත්, විෂය මාලාව තවදුරටත් සංවර්ධනය විය යුතු බවත් ය.

නිගමන හා යෝජනා

- ජන හා සංඛ්‍යා ලේඛන දෙපාර්තමේන්තු දත්ත අනුව සහ මහ බැංකු වාර්තා දත්ත අනුව, ශ්‍රී ලංකාවේ උගත් රැකියා වියුක්තියක් පවතින බව නිරීක්ෂණය වේ.
- එම තත්ත්වය මග හරවා ගැනීමට 1972, 1981, 1997 අධ්‍යාපන ප්‍රතිසංස්කරණ මගින් ඒ ඒ අවස්ථාවන්හි දී වෘත්තීය කුසලතා සංවර්ධනයට ප්‍රයත්න යොදා ඇතත් විරැකියාව තුරන් කිරීම සඳහා ප්‍රමාණවත් වී නැත.
- අනාගත වැඩ ලෝකය සඳහා වත්මන් විෂය මාලාවේ දායකත්වය ප්‍රමාණවත් නොවේ.
- වැඩ ලෝකයට අවශ්‍ය නිපුණතා පාසල් විෂය මාලාවට ඇතුළත් කර වඩා ප්‍රායෝගික හා කුසලතා පාදක විෂයමාලාවක් සංවර්ධනය කිරීම ඉතා වැදගත් වේ.
- වෘත්තීය රැකියා අපේක්ෂණ හා ඊට අදාළ නිපුණතා සංවර්ධනය සඳහා වෘත්තීය මාර්ගෝපදේශන වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක කිරීම ද කාලීන අවශ්‍යතාවයකි.

- වැඩ ලෝකයට ගැලපෙන ශ්‍රම බලකායක් නිර්මාණය කිරීමේ දී ඒ සඳහා අවශ්‍ය නිපුණතා සංවර්ධනය පිළිබඳ ගුරුවරුන් ද දැනුවත් කළ යුතු වේ.

ඉහත අනාවරණ මගින් විෂයමාලා සම්පාදකයන් තම විෂයමාලා ප්‍රතිසංස්කරණවලදී විෂයමාලා තවදුරටත් ප්‍රායෝගික කිරීමට සහ රටේ පවතින අවශ්‍යතාවන්ට ගැලපෙන ලෙස, එනම් රැකියා වෙළඳපොළට ගැලපෙන ලෙස විෂයමාලා ප්‍රතිසංස්කරණය කළ යුතු වේ.

- පාසල් විෂයමාලාව රැකියා අවශ්‍යතාවන්ට ගැලපෙන පරිදි ප්‍රායෝගිකත්වයට නැඹුරු කිරීම.
- පාසලේ වෘත්තීය මාර්ගෝපදේශය ක්‍රියාත්මක කිරීම සහ ඒ සඳහා වෘත්තීය ආයතනවල සහයෝගය ලබා ගැනීම සිදු කළ යුතුය.
- පෞද්ගලික අංශය හා පාසල අතර මනා සම්බන්ධතාවයක් ගොඩ නගා ගැනීම මගින් සිසුන් පෞද්ගලික අංශයේ රැකියා අවස්ථා වෙත යොමු කිරීම.
- සිසු හා දෙමාපිය ආකල්ප හැඩ ගැස්වීම සඳහා පාසල තුළ වැඩසටහන් ක්‍රියාත්මක කිරීම.
- අ.පො.ස. (සා/පෙළ) සහ අ.පො.ස. (උ/පෙළ) අසමත් වන සිසුන් වෘත්තීය අධ්‍යාපන ආයතන වෙත යොමු කිරීම හෝ රැකියා අවස්ථාවන් වෙත යොමු කිරීමේ විධිමත් ක්‍රම වේදයක් පාසල් හා වෘත්තීය ආයතන ඒකාබද්ධව සකස් කර ගැනීම.
- ප්‍රමාණවත් ඉංග්‍රීසි භාෂාව හැසිරවීමේ හැකියාවක් පාසලෙන් ම ලබා දිය යුතු ය.

- වැඩි දුරටත් ශාස්ත්‍රීය අංශයට නැඹුරු වීමට අකමැති සිසුන්, පවතින ශ්‍රම වෙළඳපොළේ ඉල්ලුම මත වෘත්තීය පුහුණුව සඳහා පාසල විසින් යොමු කළ යුතු ය.

- රජයේ හා පෞද්ගලික අංශයේ රැකියා පුරප්පාඩුවලට සෘජුවම යොමු විය හැකි ප්‍රායෝගික පුහුණුවක් අ.පො.ස. (උ/පෙළ) ට පසුව ලබා දීම

- සම්ප්‍රදායික රැකියා පමණක් නොව රැකියා වෙළඳපොළෙහි ඇති වෙනත් රැකියා අවස්ථා පිළිබඳ ව සිසුන්ගේ ආකල්ප වර්ධනය කිරීමක් හා දැනුවත් කිරීමක් පාසලෙන් සිදු කළ යුතුය.

- සිසුන් නොදැනුවත්ව තෝරා ගන්නා ඇතැම් පාඨමාලා තුළ ඔවුන් රැකියා නොමැති ව අතරම. වීමේ අනතුර ගැන පාසලින් දැනුවත් කළ යුතු වේ.

- නවීන තාක්ෂණික ප්‍රවණතාවන්ට අනුකූලව උත්පාදනය වන නව රැකියා සඳහා අවශ්‍ය කුසලතා පුහුණු අවස්ථා සලසා දිය යුතු ය

- පාසල මගින් වැඩ ලෝකයට අවතීර්ණ වීමට, වැඩ කිරීමට ආකල්ප ඇති කළ යුතු ය.

- තව ද සිසු ආකල්පවල වෙනසක් ඇති කරමින් රටට ගැලපෙන තම වෘත්තීය පාඨමාලා සැලසුම් කළ හැකි අතර, රැකියා සම්පාදකයන් ද රටේ අවශ්‍යතාවට ගැලපෙන ලෙස රැකියා සම්පාදනය කළ යුතු ය.

- දෙමාපියන් ද තම දරුවන්ගේ හැකියා ළැදියා අවබෝධ කර ගෙන ගැලපෙන පාඨමාලා තෝරා ගැනීමට උදව් කළ යුතු ය.

මූලාශ්‍රය

අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය (2013). *අ.පො.ස. (උසස් පෙළ) තාක්ෂණවේදය විෂයධාරාව හඳුන්වා දීම*. අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශයේ ප්‍රකාශනයකි.

කළුආරච්චි, කේ.එච්.ඩී. (2007). *අ.පො.ස. (උ.පෙළ) සිසුන්ගේ රැකියා අපේක්ෂණ කෙරෙහි බලපාන සාධක*. ශ්‍රී ලංකා අධ්‍යාපන පර්යේෂණ වාර සඟරාව. 10(1).

වාරුටි ඩබ්.ඒ. (2006). *අ.පො.ස.උසස් පෙළ සිසුන්ගේ වෘත්තීය අපේක්ෂා සොයා බැලීම අධ්‍යාපනය සහ රැකියා නියුක්තිය ගලපාලීම සඳහා විධිමත් පාසලේ කාර්ය භාරය විමසීම*. ශ්‍රී ලංකා අධ්‍යාපන වාර සඟරාව.

ජාතික අධ්‍යාපන ආයතනය. (2013). *ශ්‍රී ලංකාවේ පාසල් විෂයමාලා සම්පාදන ක්‍රියාවලිය: ඓතිහාසික පසුබිම*.

සුදර්ශන එම්.එල්. (2014). *ශ්‍රී ලංකාවේ විශ්ව විද්‍යාල සිසුන්ගේ රැකියා අපේක්ෂණ පිළිබඳ විමර්ශනාත්මක අධ්‍යයනයක්*. ශ්‍රී ලංකා අධ්‍යාපන පර්යේෂණ සඟරාව. (14).

Amarasingha, A.P.G.P., and Wickramasinghe, S.I. (2014). *Employment status of G.C.E. A/L School Leavers: A Study of Biological Science Stream Students in Selected Provinces of Sri Lanka*. Education Perspectives.

Rowe, A.D., and Zegwaard, K.E. (2017). *Developing graduate employability skills and attributes: Curriculum enhancement through work-integrated learning*. Asia-Pacific Journal of Cooperative Education, 18(2).